

ЖИВКО ЛАЗАРОВ

БУРЯ

chitanka.info

Сърдити облаци и нахални светкавици.
Форсиращ дъжд, по пистата на бурята.
Бягащ тропот и подгизнали навици.
Удавници-улици и тента сурната.

Виещ вятър и шапки политнали.
Стари мазета си ближат раните.
Вехти трамваи на всичко привикнали,
пълзят по релсите, скрити под вадите.

Мълния с ярост се стовари до кестена.
Заскърцаха в ужас дървени кокали.
Стара топола, прекършена стене.
Пустни балкони, здраво подмокрени.

Стоя бездиханен сред дъждовни потоци.
Колата, безжизнена, бледо премигва.
Гумите, хлътнали в дупки дълбоки,
а бурята злобно и страшно просвирва.

На някакъв път съм. Без цел и посока.
Не зная защо и къде се намирам.
Душата ми свита, простенва и хлопа.
Къде си любов? Накъде да отивам?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.